

РЕШЕНИЕ

№ 4710

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5020** по описа за **2023** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Ин Тайм“ ООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от управителя А. Б., чрез представител по пълномощие адв. Ст. И. от САК, срещу Решение №1694 / 11.04.2023г , постановено по н.а.х.д. № 6694 / 2022 г от СРС,НО- втори състав.

С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 527 / 06.04.2022 г., издадено от Директора на ТД Митница-С., с което на "ИН ТАЙМ" ООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл. 238, ал. 1 от ЗМ, вр. с чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., вр. с чл. 156 от РИ 2015/2447, във вр. с чл. 235, ал. 1 от ЗМ, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на митнически кодекс на Съюза, вр. чл. 156 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 . В жалбата се твърди, че оспореното решение е необосновано, постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати процесуални нарушения и наложеното наказание е явно несправедливо. Твърди се ,че приетата фактическа обстановка не кореспондира с установените факти в съдебното производство. Съдът не е изложил собствени мотиви, а е преповторил мотивите на НП, което съществено е нарушило правото на защита на касатора. Агенция „Митници“ не е изпълнила

задължението си по Регламент 2015/2447 и не е въведена универсална система за мониторинг на референтния размер. Изтекъл е давностният срок по чл.34, ал.1 ЗАНН. Неправилно е приложена нормата на чл. 157, §3 от Регламент 2015/2447. Налице са основание за приложението на чл.28 ЗАНН. Претендира присъждането на разноски по представения списък.

Ответникът – Директор на ТД Митница С. чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства. Съдът, като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Шести касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Фактичката обстановка е правилно установена, а именно:

От приетите от въззивната инстанция доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на резолюция на директора на ТД Митница С. върху докладна записка с рег. No 32-201683/25.06.2021 г. на началника на отдел „Митническа дейност“, митнически служители от отдел „Митническа дейност“, сектор „Митнически разрешения и процедури“ при ТД Митница С., сред които актосъставителят Н. А. и свидетелката Р. М. извършили проверка на дружеството-жалбоподател „Ин Тайм“ ООД. Резултатите от проверката обхващали периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. и били обективирани в доклад No 32-286394/08.09.2021 г. При проверката било установено, че съгласно Разрешение за общо обезпечение на митнически задължения, които биха

могли да възникнат в съоръжения за временно складиране No BGCGUBG005800-2019- EGQ45186, за проверявания период на „ИН ТАЙМ“ ООД било разрешено да предостави общо обезпечение в размер на 30 000 лева, равен на 30 % от референтния размер, възлизащ на 100 000 лева, за операции в съоръжения за временно складиране.

По повод изискана от дружеството информация в деловодството на ТД Митница С. по електронната поща постъпила информация от „ИН ТАЙМ“ ООД с рег. No 32-221423/12.07.2021 г., съдържаща справки с данни за размер на публични държавни вземания, обезпечени към момента на поставяне на стоките в съоръжения за временно

складиране. С ново електронно писмо с рег. № 32-242839/28.07.2021 г. „ИН ТАЙМ“ ООД предоставило на проверяващите нови справки, които следвало да се считат за окончателни, поради открита техническа грешка в предходното писмо от 12.07.2021 г. При въвеждане на така предоставените данни от 28.07.2021 г. в справка, изчисляваща референтния размер на обезпечението, било установено, че на 29.06.2020 г. дружеството подало декларация за временно складиране № 20BG005100233921U0, по която публичните държавни вземания от ДДС възлизали на 19705,10 лева. Към посочената дата свободният размер на обезпечението бил по-малък от размера, необходим за обезпечаване на тази митническа декларация и с подаване на същата бил превишен разрешеният референтен размер на обезпечение с 1131,78 лева. Превишаването продължило до 09.07.2020 г., като за въпросния период размерът на необезпечени публични държавни вземания вариал от 1131,78 лева до 99480.61 лв. При извършена справка в деловодната система на Агенция Митници било констатирано, че „ИН ТАЙМ“ ООД не било уведомило митническото учреждение по обезпечението BG005800 – ТУ Югозападна (понастоящем Митница С.) и митническото учреждение на поставяне на стоките под режим BG005100 – МБ Летище

С., че с подаването на декларация за временно складиране № 20BG005100233921U0, референтният размер на обезпечението по Разрешение № BGCGUBG005800-2019-EGQ45186 вече не е на ниво, което да е достатъчно за покриване на държавните вземания за стоките под временно складиране.

Въз основа на така установеното срещу дружеството-жалбоподател бил съставен АУАН № 620 от 01.12.2021 г. за извършено нарушение на чл.238, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ), вр. чл.23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза (МКС), вр. чл.156 от Регламент за изпълнение (РИ) 2015/2447 респ. оспореното пред СРС ,НП № 521/06.04.2022 г., издадено от Директора на ТД Митница-С., с което на "ИН ТАЙМ" ООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл. 238, ал. 1 от ЗМ, вр. с чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., вр. с чл. 156 от РИ 2015/2447, във вр. с чл. 235, ал. 1 от ЗМ, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на митнически кодекс на Съюза, вр. чл. 156 от Регламент за изпълнение № 2015/2447. Настоящата инстанция намира, че при постановяване на решението районният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуални правила, извършил е цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно задължението по чл.312 и чл.313, ал.1 НПК, приложим по препращане от чл.84 ЗАНН. В тази връзка е изследвал дали акта за установяване на административно нарушение е издаден при спазване на разпоредбите на ЗАНН, дали наказателното постановление съответства на изискванията за съдържанието му по чл.57 ЗАНН и дали наказващият орган при издаване на постановлението е спазил процедурата по чл.52 и сл. от с.з., като е направил законосъобразен извод, че не са допуснати съществени процесуални нарушения при постановяването на обжалвания акт.

Неправилен е извода, че не са налице основанията по чл.28 от ЗАНН.

При постановяване на оспореното НП административнонаказващият орган се е позовал на значимостта на застрашените обществени отношения, както и на това, че нарушението не предполага вредоносни последици, поради което чл.28 ЗАНН не може да намери приложение. Аналогични аргументи са застъпени и във въззивното

решение.

Съгласно § 1, ал.1, т.4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. Очевидно е, че законодателят не изключил определен вид засегнати обществени, както и формалните нарушения от обхвата на чл.28 ЗАНН.

От горното определение следва също така, че при преценката за маловажност освен посочените от АНО и СРС обстоятелства, подлежат на разглеждане и редица други, които в тяхната съвкупност да дадат отговор дали нарушението показва по-ниска степен на обществена опасност от обикновените случаи.

Вярно е твърдението на въззивния съд, че липсата на вредоносен резултат не е елемент от фактическия състав на нарушението, но съгласно §1, ал. 1 т. 4 от ДР на ЗАНН за определянето на едно нарушение като маловажно от съществено значение е и липсата или незначителността на вредните последици. Именно тази липса на вредоносен резултат е налице в настоящия случай и е едно от основанията за определяне на нарушението като маловажно. Освен това настоящата инстанция взе предвид и ниския размер на превишаването, както и краткия период на продължителност на нарушението – един ден и отстраняването на последиците и извършено много преди издаване на НП. Съдът взе предвид и това, че няма данни за други влезли в сила актове за нарушения, извършени от касатора.

Останалите възражения в касационната жалба са неоснователни.

Неоснователно е оплакването за липса на административно нарушение, тъй като Агенция „Митници“ не е изпълнила задължението си по чл. 157, § 2 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 и не е внедрила система за автоматично следене на референтния размер на обезпечението. На първо място задължението за уведомяване на митническото учреждение по обезпечението, когато референтният размер вече не е на равнище, достатъчно за покриване на неговите операции, е вменено на лицето, титуляр на разрешението с разпоредбата на чл.156, §2 от РИ 2015/2447. На второ място това задължение произтича и от самото Разрешение за общо обезпечение с намален размер. Липсата на система за автоматично следене не освобождава титулярът на Разрешението от задължението по чл.156, § 2 от цитирания регламент. В тази връзка съдът намира и за неоснователно оплакването за неясно използвани методи за установяване превишаването на обезпечението чрез „екселска таблица“, какъвто метод не е предвиден в гореспоменатия регламент. Проверяващите са използвали данни, подадени от самото дружество, и тези данни са били известни на касатора. Неоснователно е оплакването за неспазване на давностният срок по чл.34 ,ал.1 ЗАНН. Тримесечният срок за съставяне на АУАН започва да тече от момента, в който контролните органи разполагат с нужния обем информация, въз основа на който може да се направи извод за това дали е извършено административно нарушение, неговите конкретни параметри и правна квалификация. От доказателствата по делото се установява, че мониторингът, през който са изисквани и съпоставяни нужните данни, е приключил с доклад рег.№ 32-28 639/08.09.22021 г. От тази дата започва да тече тримесечният давностен срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, който с издаването на АУАН № 620/01.12.2021 г. в настоящия случай е спазен.

Неоснователно е и оплакването за липса на собствени мотиви в решението на въззивната инстанция. Аргументът на касатора, че мотивите на съда съвпадат с тези на административнонаказващия орган е несъстоятелен. Съдът е длъжен да обсъди всички доказателства по делото и въз основа на тях да изгради собственото си убеждение. Дали то ще съвпадне с приетото от АНО или не е ирелевантно.

С оглед изложеното настоящата инстанция намира, че следва да намери приложение разпоредбата на чл.222 ал.1 ,вр. чл.221,ал.2 АПК във връзка чл. 63, ал.4, във вр. чл.63, ал.2, т.2 от ЗАНН, като въззивното решение бъде отменено и вместо него се постанови друго такова, с което се отменя оспореното наказателно постановление, като нарушителят се предупреди, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на настоящото решение, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

При този изход на делото въз основа на направеното искане и на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН на касатора следва да бъдат присъдени направените разноски по списък – заплатеният адвокатски хонорар за двете съдебни инстанции, в общ размер на 840 лв. –за две съдебни инстанции .С оглед на крайния резултат искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл.222,ал.1 във вр.чл.221, ал.2 АПК във връзка чл.63в, Административен съд София-град, VI - ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение №1694 / 11.04.2023г , постановено по н.а.х.д. № 6694 / 2022 г от СРС,НО- втори състав. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 527 / 06.04.2022 г., издадено от Директора на ТД Митница-С., с което на "ИН ТАЙМ" ООД, ЕИК[ЕИК] на основание чл. 238, ал. 1 от ЗМ, вр. с чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., вр. с чл. 156 от РИ 2015/2447, във вр. с чл. 235, ал. 1 от ЗМ, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 23, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета за създаване на митнически кодекс на Съюза, вр. чл. 156 от Регламент за изпълнение № 2015/2447 ,поради „маловажност“ на нарушението, като на основание чл.63, ал.4, във вр. ал.2, т.2 от ЗАНН ПРЕДУПРЕЖДАВА нарушителя на „Ин Тайм“ ООД,[ЕИК], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Ин Тайм“ ООД,[ЕИК], разноски за двете съдебни инстанции, в размер общо на на 840 лв. за двете съдебни инстанции.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :